

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114202390
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114202390.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloleté deti: J. E., nar. XX.X.XXXX a N. E., nar. XX.X.XXXX, obe bytom ako otec, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov - matka: G. U., nar. XX.X.XXXX, bytom W., N. X, t.č. W. U. XX, zastúpenej spoločnosťou: advocatius s.r.o. so sídlom Bratislava, Palackého 12 a otec: W. E., nar. X.X.XXXX, bytom W., U. XX, zastúpenému advokátkou: JUDr. Mária Jezerská, so sídlom Trnava, Hlavná 42, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.10.2014 č.k. 20P/25/2014-104, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že znie:

Súd nariaďuje predbežné opatrenie v nasledovnom znení:

Matka j e p o v i n n á platiť výživné na maloletú J. vo výške 50,- Eur mesačne a na maloletého N. vo výške 50,- Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, od doručenia tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým zaviazal matku maloletých detí s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia platiť na maloletého J. E., nar. XX.X. XXXX a maloletého N. E., nar. XX.X.XXXX na každého jedného výživné mesačne vo výške 50,- Eur, ktoré výživné bude pravidelne zasielať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne ust. § 102 ods. 1 O.s.p. a konštatovaním, že na základe návrhu otca o vydanie predbežného opatrenia rozhodol o jeho návrhu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pretože obaja rodičia sú povinní podieľať sa spoločne a nerozdielne na nákladoch svojich detí a nie, aby tieto náklady znášal iba jeden z rodičov na úkor druhého. Keďže doposiaľ nebolo rozhodnuté o návrhu matky, súd v nevyhnutnej miere nateraz zaviazal matku predbežným opatrením, aby sa podieľala na úhrade výživného na maloleté deti v nevyhnutnej miere a rozhodol tak, že zaviazal matku platiť na každé maloleté dieťa výživné odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia vo výške 50 Eur mesačne.

Proti tomuto uzneseniu podala prostredníctvom právneho zastúpenia odvolanie matka, ktorá žiada odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietne, resp. ho zruší a vráti na nové rozhodnutie. Argumentoval tým, že nie je pravdivé tvrdenie otca uvedené v napadnutom uznesení, že si vyživovaciú povinnosť neplní, resp. že všetky náklady spojené s maloletými deťmi hradí otec zo svojho príjmu, keďže je potrebné uviesť, že v poslednom období kúpila obom deťom napríklad topánky za 20,- Eur pre každého, tričká za 8,- Eur pre každého, či čapice za

9,- Eur pre každého. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že jej priemerný mesačný príjem je od začiatku roka vo výške 450,- Eur, t.č. jej nie sú vyplácané prídavky na deti, pretože jej rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 9.7.2014 bola ich výplata pozastavená a poukázaná otcovi detí. Jej celková suma mesačných nákladov predstavuje takisto 450,- Eur mesačne, teda je zhodná s jej mesačnými príjmami. Na strane druhej otec i v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia deklaruje svoj čistý príjem až vo výške 1.100,- Eur mesačne, nijako ho však nepreukazuje, jediný raz osvedčil svoj príjem dokumentom, ktorým bolo potvrdenie zamestnávateľa z dátumu 8.4.2014. V danom prípade tak ide už o zdokladovanie jeho neaktuálneho príjmu, pričom dokonca skresleného tým, že v prvých troch mesiacoch v roku 2014 bol práceneschopný. Preto pokiaľ sa nebudú brať do úvahy tieto mesiace kedy mal byť otec práceneschopný, tak jeho príjem od októbra 2013 výrazne vzrástol, pretože za posledný kvartál roku 2013 bola jeho priemerná čistá mzda vo výške 1.506,27 Eur. Zároveň je potrebné uviesť, že z napadnutého rozhodnutia nijako nevyplýva, ako prišiel súd k sume 50,- Eur mesačne na každé dieťa, jeho ostatné odôvodnenie je značne nezrozumiteľné. Tu potom základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako sú uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. chýbajú, odôvodnenie napadnutého uznesenia je značne zmätočné a vôbec z neho nie je zrejmé na základe akej skutočnosti vlastne súd došiel k nim uvedenej sume 50,- Eur na každé dieťa a to nielen s prihliadnutím na už dnes vyrovnanú sumu príjmov a výdavkov na jej strane a mínusový stav na jej účte, ale aj s ohľadom na ostatné uvádzané okolnosti.

Otec a kolízny opatrovník odvolacie návrhy nepodali, k doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletých detí prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti určenia začiatku povinnosti platiť výživné považuje za nezákonné, avšak odvolanie nepodal z dôvodu, že išlo predbežnú úpravu a nechcel kvôli tomuto pochybeniu súdu prvého stupňa predlžovať konanie. Vzhľadom však na odvolanie podané matkou, namieta v tomto vyjadrení toto pochybenie a navrhuje, aby sa s ním odvolací súd vysporiadal. Poukázal na znenie § 76 ods. 1 písm. a), § 171 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., z ktorých vyplýva, že začiatok plnenia vyživovacej povinnosti sa stanovuje vždy odo dňa rozhodnutia o predbežnom opatrení, inak by bol účel predbežného opatrenia v podstate zmarený. To znamená, že predbežné opatrenie je vykonateľné doručením bez ohľadu na to, kedy nadobudne právoplatnosť. Vykonateľnosť nadobúdajú uznesenia v závislosti od toho, či a akú povinnosť plniť ukladajú. Ak je v uznesení stanovená povinnosť plniť, začína lehota na plnenie plynúť odo dňa doručenia uznesenia. Uplynutím tejto lehoty je uznesenie vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Podanie odvolania proti uzneseniu nemá suspenzívne účinky vo vzťahu k vykonateľnosti. Výnimočne môže lehota na plnenie plynúť až od právoplatnosti uznesenia a to v dvoch prípadoch a to ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti. Avšak ak súd takto rozhodne, musí toto svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, teda uviesť pre akú okolnosť rozhodol, že uznesenie je vykonateľné až po právoplatnosti uznesenia. K odvolaniu matky uvádza, že zárobok matky i otca, ich majetkové pomery a potreby maloletých detí budú predmetom podrobného skúmania súdu prvého stupňa v rozhodovaní vo veci samej. Tieto skutočnosti nie sú však rozhodujúce v konaní o vydanie predbežného opatrenia. Z ustanovení zákona vyplýva, že súd môže nariadiť predbežného opatrenie v tom prípade, ak je aspoň osvedčená danosť práva a je daná potreba dočasnej úpravy pomerov. Z doteraz vykonaného dokazovania, ale aj z vyjadrenia samotnej matky vyplýva, že táto si neplní zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom vôbec. Pokiaľ matka poukazuje na to, že v poslednom období zakúpila deťom oblečenie, toto tvrdenie popiera, pretože nemá o tom vedomosť. Hoci sú deti v jeho výlučnej starostlivosti už tri roky, matka až do 31.5.2014 poberala prídavok na dieťa a ani túto sumu nepoukazovala na úhradu potrieb maloletých detí. Napokon výživné na maloleté deti má prednosť pred ostatnými výdavkami osoby povinnej výživou a pokiaľ ide o namietanie jeho zárobku, resp. jeho výšky, tvrdenie matky nie je pravdivé ako ani poukazovanie na pokles jeho zárobku z dôvodu akejsi práceneschopnosti, ktorá ani zo spisu nevyplýva a je zrejme len akousi dedukciou právneho zástupcu matky. Napokon súdu prvého stupňa možno vyčítať určité nepresnosti, ktoré však v konečnom dôsledku nemôžu ovplyvniť dôvodnosť potreby určenia výživného v miere nevyhnutnej.

Kolízny opatrovník k doručenému odvolaniu matky vo svojom písomnom podaní zo dňa 27.11.2014 oznámil, že je v záujme maloletých detí, aby bola matke súdom určená vyživovacia povinnosť k maloletým deťom, keďže z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo preukázané, že matka si vyživovaciu povinnosť k maloletým dobrovoľne neplní. Vzhľadom na uvedené preto odporúča odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že obe odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiam proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletých detí nie je dôvodné, avšak s potrebou jeho formálnej zmeny podľa § 220 O.s.p.

Matka sa podaným návrhom vo veci samej domáhala úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom tak, že žiadala obe maloleté deti zveriť do svojej výchovy a opatery a otca zaviazat' k povinnosti prispievať na výživu detí na každého sumou 150,- Eur mesačne vždy do 15. dňa, v ktoromkoľvek mesiaci vopred k jej rukám.

Podaním súdu doručeným dňa 21.10.2014 podal otec návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal, aby bola matke uložená povinnosť platiť výživné v miere nevyhnutnej na maloletých, čo odôvodnil tým, že o maloleté deti sa od 25.11.2011 stará výlučne sám, s matkou maloletých detí nie sú manželmi, žili však v spoločnej domácnosti v trojizbovom byte, keď uvedeného dňa sa matka odsťahovala a deti ponechala v jeho osobnej starostlivosti. Počas doby, po ktorú sa výlučne stará o deti sám, matka na nich neprispela žiadnou sumou, všetky náklady spojené so starostlivosťou o maloletých uhrádza sám. Matka okrem maloletých detí inú vyživovaciu povinnosť nemá, sama prezentovala príjem zo zamestnania 450,- Eur mesačne, rovnako v konaní potvrdila skutočnosť, že od októbra 2013 neplatí na deti žiadne výživné. On sám je zamestnaný s príjmom 1.100,- Eur mesačne, okrem toho poberá prídavok na dieťa. Vzhľadom na odôvodnené výdavky maloletých detí a to v sume 188,- Eur na každé dieťa mesačne, ako aj vzhľadom na príjmy rodičov, by mali byť v rámci predbežného opatrenia tieto odôvodnené pravidelné výdavky pokryté v miere nevyhnutnej, teda aspoň vo výške dvoch tretín, čo u oboch detí predstavuje na každé 125,- Eur, na ktorých by sa mali obaja rodičia podieľať primerane vzhľadom na ich príjmy zohľadniac pritom osobnú starostlivosť o deti práve ním, preto by sa matka mala podieľať na nevyhnutných výdavkoch detí mierou vyššou, avšak vzhľadom na jej nižší príjem možno za takúto sumu považovať 55,- Eur mesačne na každé dieťa, čo je suma nižšia ako je polovica zo sumy 125,- Eur.

V zmysle § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie, alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

V zmysle § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúčených účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa ods. 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ust. § 76 ods. 1 O.s.p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť. Podľa písm. a) aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

V zmysle § 77 ods. 1 O.s.p. predbežné opatrenie zanikne, ak a) sa nepodá v súdom určenej lehote návrh na začatie konania, b) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo, c) sa návrhu vo veci samej vyhovelo a uplynulo 30 dní od vykonateľnosti rozhodnutia vo veci, d) uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní je inštitút predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a zároveň, existencia bezprostredne hroziacej ujmy. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne neprímeraná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť neprímeraná výhode, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa vyššie uvedeného je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

V každej veci týkajúcej sa maloletých detí však dominuje záujem maloletého dieťaťa. Dosiachnutie účinnej ochrany záujmov maloletých detí je zabezpečené aj inštitútom predbežného opatrenia podľa Občianskeho súdneho poriadku. Jedným z nevyhnutných predpokladov, za ktorých môže súd nariadiť predbežné opatrenie ako už bolo konštatované, je v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na danej dočasnej úprave pomerov. Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov predbežným opatrením v týchto konaniach ustupuje záujmu maloletého dieťaťa. A teda, ak je nariadenie predbežného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa, nemusí byť nevyhnutne súčasne splnená aj podmienka naliehavosti potreby dočasnej úpravy. Uvedené akcentoval aj zákonodarca novelou Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenou zákonom č. 388/2011 Z.z. účinným od 1.1.2012, kde podľa Dôvodovej správy k tomuto zákonu častým dôvodom nenariadenia predbežného opatrenia v konaniach starostlivosti súdu o maloletých bola skutočnosť, že navrhovateľ nevedel odôvodniť bezprostredne hroziacu ujmu, hoci inak navrhované opatrenie bolo v záujme maloletého dieťaťa. Preto pri nariaďovaní predbežného opatrenia v týchto konaniach od 1. 1. 2012 nie je potrebné odôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, postačuje odôvodnenie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. V konaniach starostlivosti súdu o maloletých by preto súd mal pristúpiť k nariadeniu predbežného opatrenia nielen v prípadoch, ak riešenie situácie neznesie odklad, ale aj v prípade, ak je úprava predbežným opatrením v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa a na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime) (ods. 3).

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživné prihládne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na tieto prihládne súd aj vtedy, ak

sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

S prihliadnutím na obsah spisu a dosiaľ preukázané resp. osvedčené okolnosti prípadu, predovšetkým s odkazom na nesporenú skutočnosť, podľa ktorej obe maloleté deti účastníkov sú dlhodobo v osobnej starostlivosti otca (od 25. novembra 2011), pričom matka na ich výživu otcovi neprispieva žiadnou finančnou sumou, odvolací súd dospel k záveru, že v konaní tak bolo dosiaľ dostatočným spôsobom pre potreby nariadenia predbežného opatrenia osvedčené, že za daných okolností je skutočne nevyhnutným zaviazat' matku na platenie výživného na obe deti v nevyhnutnej miere.

V danom prípade bolo preukázané, že obe maloleté deti majú 9 rokov, navštevujú prvý stupeň základnej školy, z obsahu spisu vyplýva dosahovaný čistý mesačný príjem otca 1137,49 Eur (doklad zamestnávateľa zo dňa 8.4.2014) a príjem matky 471,77 Eur (doklad zamestnávateľa zo dňa 19.8.2014). Nakoľko maloleté deti sú dlhodobo výlučne v osobnej starostlivosti otca, ktorý doposiaľ sám uhrádzal ich výdavky, je tu jednoznačne založený zákonný nárok na platenie výživného na obe maloleté deti matkou, vzhľadom na nesporné právo dieťaťa aj na výživné od rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti (§ 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine). Preto argumentácia matky, založená na tom, že nebola osvedčená potreba určenia jej platiť predbežné výživné, neobstojí. Keďže pre potreby predbežného opatrenia vzhľadom na jeho charakter a krátkosť času na jeho nariadenie, nie je potrebné a ani nie je možné zisťovať všetky skutočnosti v takom rozsahu, ako je to potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci, nebolo dôvodným skúmať dopodrobna majetkové pomery oboch rodičov ako aj všetky výdavky maloletých.

Na druhej strane bolo ale nevyhnutným prihliadnuť na to, že predbežným opatrením možno uložiť rodičovi, aby platil výživné iba v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a) O.s.p.). Pojem „nevyhnutná miera“ pritom ale nie je možné automaticky stotožniť s minimálnym výživným v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Za výživné v nevyhnutnej miere je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať také výživné, ktoré umožní uspokojiť všetky základné potreby dieťaťa nevyhnutné pre jeho zdravý vývoj, tu aj s prihliadnutím na životnú úroveň jeho rodičov, na ktorej v zmysle cit. § 62 Zákona o rodine, má dieťa právo sa podieľať. Výšku tohto výživného v nevyhnutnej miere preto nie je možné určiť paušálne, napríklad vo výške minimálneho výživného, ale pri jeho výške je nevyhnutné prihliadnuť k okolnostiam daného prípadu, s poukazom na ust. § 62 Zákona o rodine, a teda i na osvedčené schopnosti, možnosti a majetkové pomery každého z rodičov ako i na osvedčené potreby detí.

Odvolací súd je toho názoru, že miere nevyhnutného výživného v danom prípade, zodpovedá mesačné výživné na maloletého J. vo výške 50,- Eur, rovnako ako i na maloletého N., ako ho napokon určil aj súd prvého stupňa. Takto určené výživné pritom zohľadňuje pravidelné mesačné výdavky maloletých detí vychádzajúc z bežných výdavkov maloletého dieťaťa v ich veku všeobecne známe, ako i povinnosť otca platiť primerané výživné na dieťa, s prihliadnutím na jeho osobnú starostlivosť o dieťa, ktorou sčasti vyvažuje svoj finančný príspevok.

Odvolací súd tak bol toho názoru, že výživným v nevyhnutnej miere v danom prípade nemôže byť minimálne výživné v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré by musel hradiť i rodič bez akéhokoľvek príjmu. Za výživné v nevyhnutnej miere v zmysle § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak v danom prípade súd považoval vzhľadom na zdokladovaný čistý príjem matky podľa potvrdenie jej zamestnávateľa za obdobie január 2014 až jún 2014 vo výške 471,77 Eur mesačne výživné na každé maloleté dieťa práve vo výške 50,- Eur, čo spolu predstavuje sumu 100,- Eur ako 21% z tohto jej príjmu.

Predbežné opatrenie, keďže má formu uznesenia, nadobúda účinnosť a vykonateľnosť doručením, bez ohľadu na jeho právoplatnosť (§ 171 O.s.p.), preto pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým uznesením

určil účinnosť nariadeného predbežného opatrenia až odo dňa právoplatnosti uznesenia pochybil, i keď ním určenou výškou predbežného výživného sa odvolací súd stotožnil

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s použitím § 220 O.s.p. zmenil tak, že matke predbežným opatrením uložil povinnosť platiť výživné na každé dieťa vo výške 50,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletých a to od doručenia tohto uznesenia otcovi maloletých detí (§ 162 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Keďže zánik predbežného opatrenia je upravený v cit. § 77 ods. 1 O.s.p., za situácie keď niet osobitného dôvodu jeho trvanie upraviť odchylné od zákona, je nadbytočným vo výroku rozhodnutia, ktorým súd predbežné opatrenie nariadi, osobitne zánik predbežného opatrenia uvádzať.

O trovách tohto odvolacieho konania bude v zmysle § 145 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., rozhodnuté pri rozhodovaní o náhrade trov základného konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.